

## "ישיבישע בלאט"

### "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

#### "מראי מקומות"

אין משגיחין בבת קול, וא"כ למה יוצאת לומר שלא כהלכה? עי' פירוש רב ניסים גאון ברכות יט; ספר החינוך מצוה תצו', דרשות הר"ן, וקו' דברי סופרים סי' ה' ח', ועי' בתוס' כאן ובלב אריה. תוד"ה כולה כרב, עי' תורא"ש, ועי' רעק"א שדחה דברי התוס'.

תורבץ הוושט לאו מקום שחיטה הוא, ופרש"י דמ"מ נקובתו במשהו כמו הוושט, ועי' שו"ע לג' ג' שפסק שניקב בתורבץ הוושט נבילה, וברמב"ם ו' ב' כתב שהוא טריפה, עי' בש"ך ובפלתי שם, ועי' בשחיטת חולין שתלה מחלוקתם בחקירה אי נקובת הוושט נבילה כי הוי חסרון בשחיטה או משום חומרתו דוושט שהנשמה תלויה בו.

למעלה עד כמה, עי' מהרש"א למה לא סגי בשיעור דלעיל (חותכו ועומד, חותכו וכוויץ), דזהו סימן רק לאחר שחיטה ולא קודם שישחוט, ועי' ברד"ל מה שהעיר על דבריו.

עד כדי תפיסת יד עי' רש"י ב' פירושים, ועי' תוס' ובהגהות אשר"י ומעדני יו"ט.

עד כדי שישעיר, עי' רש"י וראשונים פירושו ועי' שיחת חולין עמ' קכא' שכולם למקום אחד כוונו.

עיקור סימנים, ומהו? עי' תוד"ה והאיכא, ועי' בר"ן ומש"כ בשם הרמב"ן.

סימנים שנדלדלו ברוב טריפה וביאור השקלא וטריא כאן, עי' תוד"ה והאיכא, ועי' רי"ף, וביאור דבריו עי' רשב"א ורא"ש, ובב"י סי' כד', ועי' מעדני יו"ט.

#### ע"ב

רוב עוביה או רוב חללה, עי' שיטמ"ק שבשיעור רוב עביה יש להקל ולהחמיר, עי' רא"ש יוסף, ולמ"ד רוב חללה עי' פלתי לד' שגם לדעתו יש קולא וחומרא, ובשפ"ד לד' א' כתב דמלשון רש"י נראה דלמ"ד זה בעי תרוייהו.

הרמב"ן במלחמות לעיל יח. שפירש מחלוקת האמוראים שם לגבי הגרמה בטבעת הגדולה שנחלקו אי רוב עביה או רוב חללה, ועי' תוה"ב ב"ב ש"ג.

והיכי עביד הכי וכו', ועי' רמב"ן למה לא הקשתה הגמ' על השואל, עי' תוס' ורא"ש ע"ז ז. ועי' מהרש"א, עוד בענין סוגיא זו עי' ע"ז שם ובנדה כ: ובראשונים, ועי' כאן בתוד"ה היכי וברשב"א.

משום חשדא, ומהו החשד? עי' רש"י ומהרש"א, ועי' מהר"ם ומצפה איתן.

איזהו ת"ח וכו', איזהו שונא מתנות וכו' עד סוף הסוגיא, עי' תוס', ועי' רא"ה בשיטמ"ק ובמהרש"א.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'